

udformet fremover, ikke får et input fra den bredde i politisk forstand, som er i Folketinget.

Det er der åbenlyst ikke noget at gøre ved, eftersom der tilsyneladende ikke er flertal for det forslag til vedtagelse, som er stillet. Jeg synes, man må sige om debatten, at det i hvert fald er blevet dokumenteret, at der er masser af problemer i det her system, men jeg har også sporet, om end ikke så klart, som jeg kunne ønske det, en vis vilje til at lave om på det.

Hermed sluttede forespørgslen.

Formanden:

Som tidligere meddelt vil afstemningen om det forslag til vedtagelse, der er fremsat af ordføreren for forespørgerne, fru Jette Gottlieb, m.fl., blive foretaget i mødet i morgen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 71: Forslag til lov om ændring af lov om mægling i arbejdsstridigheder.

Af Jette Gottlieb (EL) og Frank Aaen (EL).
(Fremsat 21/4 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Det er mindre end 1½ år siden, sammenkædningsreglen i forligsmandsloven sidst blev ændret. Efter denne ændring kan sammenkædning først ske, når forhandlingsmulighederne er udtømt, hvilket den tidligere lov ikke stillede krav om, og det er forligsmanden, der vurderer, hvornår mulighederne er udtømt.

Det er regeringens opfattelse, at sammenkædningsreglen i sin nuværende udformning er et nødvendigt element i det danske arbejdsretlige system, bl.a. på grund af det danske organisationssystem. Det danske system adskiller sig bl.a. fra andre landes systemer ved, at det er almindeligt, at vi har mere end én organisation på en arbejdsplads. I andre lande er det almindeligt blot at have én organisation på hver arbejdsplads, altså det, der er dækket af begrebet industriforbund.

Jeg kan forstå på forslagsstillernes bemærkninger til forslaget, at Enhedslisten ikke principielt er modstander af sammenkædningsreglen og heller ikke uenig i, at der kan ske sammenkædning af forhandling og afstemning af flere overenskomster for at medvirke til sammenhæng og solidaritet i såvel forhandlingsituationen som i forhandlingsresultatet.

Det, Enhedslisten ønsker at sikre med lovforslaget, er, at den enkelte overenskomstparts forhandlings- og konfliktret respekteres i overensstemmelse med ILO-konvention nr. 98, og det er præcis de samme hensyn, regeringen lægger til grund ved sin vurdering af sagen. Vi finder imidlertid, at sammenkædning i sagens natur ikke kan være en frivillig ting for den enkelte forbund. Det ville være meningsløst ud fra det solidaritetshensyn, som også Enhedslisten er enig i.

Den nugældende formulering af loven sikrer maksimal hensyntagen til den enkelte organisation, hvis det samtidig skal være sådan, at en enkelt gruppe medarbejdere på en arbejdsplads ikke skal kunne sætte de resultater over styr, som et flertal i øvrigt er enige om, og jeg må derfor på regeringens vegne afvise forslaget.

Poul Erik Dyrlund (S):

Det er jo sådan, at gennem årene har forligsmandsloven gentagne gange været til diskussion her i Folketinget, og hver gang har den socialdemokratiske gruppe været skeptiske over for en ændring af sammenkædningsreglerne – først og fremmest fordi vi har ønsket et udspil fra arbejdsmarkedets parter i det spørgsmål. Et sådant udspil har vi gentagne gange efterlyst her fra Folketingets talerstol, og et sådant udspil fik vi med det resultat, at vi ændrede reglerne for ca. 1½ år siden. I Socialdemokratiet ser vi derfor ikke noget behov for at ændre reglerne, som de er nu, og i øvrigt skal jeg erklære mig helt enig i arbejdsministerens bemærkninger til forslaget.

Rikke Hvilshøj (V):

Man må jo sige, at dette forslag er højaktuelt, men mon Enhedslisten havde forventet, at vi kunne få den konfliktsituation, vi har netop nu, da de fremsatte forslaget? Jeg tror det næppe, for sådan som jeg har forstået Enhedslistens tidligere argumentation, skete der det med den revision af loven om mægling i arbejdsstridigheder, der blev foretaget i 1996, at det var slut med konflikter, fordi det reelt ikke ville være